

## عنوان مقاله:

حفاظت از طبیعت و گردشگری مبتنی بر طبیعت: تضادی آشکارا

## محل انتشار:

پنجمین کنگره بین المللی توسعه کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

## نویسنده:

مریم نجفی هزارجریبی - کارشناس ارشد مدیریت برنامه ریزی و توسعه گردشگری

## خلاصه مقاله:

گردشگری یکی از بخشهای اصلی تجارت جهانی و رکن اصلی توسعه پایدار می باشد. در این راستا توسعه گردشگری در طبیعت که امروزه از محبوب ترین بخش صنعت گردشگری است می تواند به عنوان رویکرد جدید برای همزیستی و بهره وری اقتصادی و زیست محیطی انسان شهرنشین با طبیعت و جوامع محلی وابسته به آن در نظر گرفته شود. در سراسر جهان، مناطقی با ارزش های استثنایی زیست محیطی و تنوع زیستی بالا محفوظ مانده اند. حمایت های مالی، سیاسی و اجتماعی از این مناطق حفاظت شده اغلب به بازدید گردشگران طبیعت گرد بستگی دارد. گردشگری مبتنی بر طبیعت ممکن است باعث تخریب منابع طبیعی، افزایش جاده سازی، ایجاد اختلال (به صورت عمدی یا ناخواسته) برای حیوانات و مشکلات دیگر شود. این امر حفظ ارزش های زیست محیطی و گردشگری را مشکل میکند. از نظر منطقی هرچه جذابیت یک مکان بیشتر باشد، احتمال تخریب آن نیز بیشتر است. این، به نوبه خود، ممکن است از کیفیت تجربه و در نتیجه رضایت بازدیدکننده بکاهد. در این مقاله با روش جمع آوری اطلاعات کتابخانه ای و بررسی منابع علمی جدید، ابتدا به توضیح کاملی درباره مفاهیم پایه ای پرداخته و در ادامه به بررسی برخی از اثرات منفی گردشگران طبیعت محور بر حیات وحش پرداخته و چند نمونه از این اختلالات را طبق مطالعات مشاهده ای و تجربی مورد ارزیابی قرار می دهیم. کنترل دسترسی به مناطق طبیعی یک راهکار مدیریتی معمولی است که براساس نحوه دسترسی که با وسایل نقلیه و یا پیاده، انجام می شود. در ادامه به مباحثی همچون مشاهده حیات وحش، محل اقامت گردشگر و آموزش محیط زیست پرداخته تا مدیران بتوانند با پی بردن به اهمیت تأثیرات بازدیدکنندگان تصمیمات موثرتری برای حفظ این منابع آسیب پذیر و تجدیدناپذیر اتخاذ کنند.

## کلمات کلیدی:

حفاظت از طبیعت، گردشگری مبتنی بر طبیعت، اکوتوریسم، حیات وحش.

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1275841>

